

De Sindicat i de Previsió

A sol·licitud del Col·legi de Metges de València, el doctor H. Sicart ha donat en aquella capital tres conferències: dues sobre previsió mèdica i una sobre segur de malaltia obligatori.

La primera de previsió mèdica versà sobre la orientació general del Sindicat de Metges de Catalunya, fent un estudi complet dels factors d'organització professional de les classes sanitàries i dels objectius que ha d'omplir la previsió mèdica considerada com un dels aludits factors.

Analitzà extensament els sistemes de previsió, fent ressaltar les aventatges i inconvenients de cadascun, detenint-se en el judici crític de la forma mixta, adoptada en la Mutual Mèdica del Sindicat de Metges de Catalunya.

Exposà les dificultats inherents a la Mutualitat única per a les diferents classes sanitàries, pronunciant-se per la de cada classe pel seu compte, ajudant-se una a l'altra mitjançant un organisme comú de reassegur.

La segona conferència de previsió mèdica versà exclusivament sobre la Mutual Mèdica dels metges de Catalunya, de quina feu ressaltar el paper dintre del Sindicat de Metges i de la vida mèdica de Catalunya.

Explicà l'objecte i detallà el mecanisme de les dues Seccions: Invalidesa i Vida, raonant el com i perquè de les quotes de garantia, compensació, fixa i alíquota, fent ressaltar els punts sòlids i els dèbils, per aprofitar-se la organització d'aquells y contrarrestar els segons.

En un capítol sobre les normes d'administració de la Mutual i inclús del Sindicat, cantà les excel·lències del principi de que els cabals no són manejats sino documentalment pels càrrecs representatius, essent-ho l'efectiu per personal amb fiança proporcionada i per organismes financers. Certs detalls pràctics de realització, fills de l'experiència i de consells de persones perites, i consideracions respecte als magnífics resultats obtinguts, clogueren aquest aspecte.

Com a final de ço atanyent a previsió mèdica, parlà de la relació de la Mutual amb la Federació de Col·legis Mèdics Espanyols, amb els quatre Col·legis de Metges de Catalunya i amb les demés organitzacions professionals sanitàries, dient que així com econòmicament Mutual Mèdica i Sindicat de Metges eren organismes distints, orgànicament i per a efectes de relació exterior, Mutual i Sindicat son Sindicat.

La conferència de caràcter general versà sobre «Aspecte professional mèdic del segur de malaltia obligatori», del que en marcà la significació i trans-

cedència, estimulant a les classes sanitàries, als patrons y als obrers, per a que estudiïn, discuteixin i s'orientin en la matèria, a fi de situar-se degudament i d'evitar els perjudicis de la orientació política.

Marcà la distància irreductible entre l'aspecte econòmic del segur i l'aspecte higiènic, dient d'aquell que havia de resoldre's exclusivament com una relació entre treball i capital, i sostenint el principi de què qui treballa per compte d'altre, rebent una remuneració modesta, té dret a n'aquesta en tots els trastorns orgànics que l'impossibilitin per al treball, quedant en llibertat poc menys que completa en quant a la forma d'inversió. La llibertat econòmica individual és corolari forçós de la política, que tanques riuades de sang costa a la humanitat. L'aspecte higiènic és molt més extens que l'anterior, puix afecta a tots els sectors socials i inclou una serie de factors, entre ells l'anterior; la lluita contra els grans flagells, com tuberculosi, sífilis, alcoholisme; la higiene escolar, la fisiologia i patologia del treball, els estudis i la vida de les classes sanitàries, el problema de la beneficència pública; en resum, com fa ressaltar el projecte francès d'assegurances socials, tota la organització higiènica de la Nació, que és dita tota una serie de transformacions, algunes fondíssimes, impossibles de portar a terme amb la peremptorietat amb que convé resoldre l'aspecte d'afirmació o negació de dret al salari en cas de malaltia.

A propòsit del paper del metge com element actiu en la implantació i desenrotlló del segur de malaltia obligatori, feu especial esment d'un punt d'obrir exposat en la Conferència de Barcelona, segons el qual el metge ha d'ésser considerat com simple element obrer al servei del segur. Cert que existeix aquest aspecte, i des d'ell el metge és un element tan accessori com es vulgui en l'engranatge dels segurs dits socials. Però hi ha un altre aspecte, inseparable, i és el de que la societat tota va organitzant-se i ha d'organitzar-se segons criteri fisiològic de la vida humana, i precisament l'haver oblidat aquest punt és ço que ha fet fracassar l'assegurança de malaltia obligatoria en totes les nacions que l'han implantada a base de socors en especie o digui's d'assistència facultativa. Altrament, sobre el peritatge mèdic, actuant del començament a la fi, descansant tota la maquinària del risc de pèrdua de la salut: en el segur de vida el possible dubte entre aquesta i la mort s'aclareix prompte; en el de vellesa una data serveix de punt de referència per al devengament; adhuc el moment de la maternitat és fàcil d'averiguar. Però la existència real d'una malaltia, la incapacitat produïda per la mateixa per al treball i el temps de duració d'aquesta són els punts d'apoi de la atorgació o denegació, total o parcial, de subsidis i requereixen acurada i amorosa col·laboració mèdica.